

BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ

AVIZUL BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 5 martie 2009

la solicitarea Consiliului Uniunii Europene cu privire la o propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, dispozițiile de supraveghere și gestionarea crizelor

(CON/2009/17)

(2009/C 93/03)

Introducere și teme juridic

La 22 octombrie 2008, Banca Centrală Europeană (BCE) a primit din partea Consiliului Uniunii Europene o solicitare de consultare cu privire la o propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, dispozițiile de supraveghere și gestionarea crizelor ⁽¹⁾ (denumită în continuare, „directiva propusă”) ⁽²⁾.

Competența BCE de a adopta un aviz se întemeiază pe articolul 105 alineatul (4) din Tratatul de instituire a Comunității Europene. În conformitate cu articolul 17.5 prima teză din Regulamentul de procedură (regulamentul intern) al Băncii Centrale Europene, Consiliul guvernatorilor adoptă prezentul aviz.

Observații cu caracter general

Reformarea dispozițiilor europene de supraveghere în sectorul financiar

1. BCE subliniază că observațiile specifice care se regăsesc în prezentul aviz nu aduc atingere posibilelor contribuții viitoare la dezbaterile europene largă cu privire la reformarea dispozițiilor europene de supraveghere ⁽³⁾, în special în contextul recomandărilor grupului de experți la nivel înalt instituit de Comisie ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ COM(2008) 602 final, 1 octombrie 2008. Disponibilă la adresa www.eur-lex.europa.eu

⁽²⁾ Prezentul aviz se întemeiază pe versiunea din 1 octombrie 2008 cu privire la care BCE a fost consultată formal. Directiva propusă a făcut obiectul unor modificări ulterioare în cadrul grupului de lucru al Consiliului.

⁽³⁾ A se vedea punctul 8 din concluziile Președinției, Consiliul European, 15–16 octombrie 2008, disponibile pe site-ul Consiliului, la adresa www.consilium.europa.eu și Comunicarea Comisiei, „From financial crisis to recovery: A European framework for action” („De la criza financiară la redresare: un cadru de acțiune la nivel european”), COM(2008) 706 final, 29 octombrie 2008, disponibilă pe site-ul Comisiei la adresa www.ec.europa.eu

⁽⁴⁾ Raportul Grupului de Larosière din 25 februarie 2009 este disponibil la adresa www.europa.eu

Instrumente legale pentru punerea în aplicare consecventă a legislației bancare europene

2. BCE și-a exprimat, în mai multe rânduri ⁽¹⁾, opinia conform căreia structura actuală a Directivelor 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (reformare) ⁽²⁾ și 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit (reformare) ⁽³⁾ nu ar trebui considerată ca rezultatul final dorit, ci ca o etapă în cadrul unui proces pe termen lung în vederea instituirii, în conformitate cu principiile și obiectivele elaborate în cadrul procesului Lamfalussy, a unui set de măsuri de punere în aplicare la nivelul 2 care să fie aplicabile în mod direct pentru instituțiile financiare din cadrul Uniunii Europene. Directiva 2006/48/CE stabilește recurgerea minimă la procedura de comitologie și un domeniu de aplicare limitat pentru măsurile de punere în aplicare ⁽⁴⁾. Punerea în aplicare a Acordului Basel II ⁽⁵⁾ a oferit o ocazie unică de revizuire a Directivei 2006/48/CE conform acestor indicații, ocazie ce nu a fost însă valorificată. Prin urmare, rămân încă multe de îndeplinit în domeniul bancar pentru a beneficia la maxim de procesul de reglementare Lamfalussy. Acest proces impune: (i) limitarea actelor juridice comunitare de nivelul 1 la principiile cadru care reflectă opțiunile politice de bază și problemele de fond; și (ii) conexarea dispozițiilor tehnice în unul sau mai multe regulamente de nivelul 2 direct aplicabile care, printr-o recurgere sporită la procedura de comitologie, ar deveni treptat elementul de bază al normelor tehnice aplicabile instituțiilor financiare în cadrul UE. În această privință, BCE consideră că cele mai multe dintre anexele tehnice la Directivele 2006/48/CE și 2006/49/CE ar trebui să fie adoptate direct ca măsuri de nivelul 2 și, în măsura compatibilității cu flexibilitatea necesară pentru punerea în aplicare la nivel național, ca regulamente comunitare.

3. Posibilitatea limitată de a recurge la măsurile de punere în aplicare de nivelul 2 substanțiale și structurate, în contextul Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE, conferă un rol mai proeminent orientărilor la nivelul 3 din cadrul Lamfalussy. În această privință, BCE subliniază că directiva propusă introduce pentru prima dată în Directiva 2006/48/CE trimiteri exprese la orientările și recomandările Comitetului european al inspectorilor bancari (CEBS) ⁽⁶⁾. BCE recunoaște în totalitate beneficiile acestor orientări, efortul considerabil depus de CEBS pentru a asigura convergența standardelor și practicilor de supraveghere și necesitatea de a asigura conformarea statului membru. Cu toate acestea, în lumina caracterului neobligatoriu al acestora, orientările respective nu garantează aplicarea armonizată a legislației comunitare în toate statele membre. În conformitate cu principiile „unei mai bune reglementări” ⁽⁷⁾, trimiterile exprese la astfel de orientări neobligatorii în cadrul legislației comunitare ar trebui să fie evitate. BCE recomandă, în schimb, ca directiva propusă să specifice domeniile în care CEBS trebuie să contribuie la creșterea convergenței practicilor de supraveghere. Mai mult, în conformitate cu procesul Lamfalussy și recomandarea oferită la punctul 2 și pentru a contribui ulterior la adoptarea unui cadru legal armonizat la nivelul UE, se poate considera, de asemenea, recomandabil în anumite situații ca legiuitorul comunitar să transforme conținutul de substanță al acestor orientări neobligatorii de nivelul 3 ale CEBS în legislație comunitară obligatorie, fie la nivelul 1 conform procedurii de codecizie, fie

⁽¹⁾ A se vedea punctul 6 din Avizul BCE CON/2004/7 din 20 februarie 2004 la solicitarea Consiliului Uniunii Europene cu privire la o propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 85/611/CEE, 91/765/CEE, 93/6/CEE și 94/19/CE ale Consiliului și a Directivelor 2000/12/CE, 2002/83/CE și 2002/87/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului în scopul instituirii unei noi structuri de organizare pentru comitetele competente din domeniul serviciilor financiare [COM(2003) 659 final], (JO C 58, 6.3.2004, p. 23); punctele 6–10 din Avizul BCE CON/2005/4 din 17 februarie 2005 la solicitarea Consiliului Uniunii Europene cu privire la o propunere de directive ale Parlamentului European și ale Consiliului de reformare a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit și a Directivei 93/6/CEE a Consiliului din 15 martie 1993 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit (JO C 52, 2.3.2005, p. 37) și punctul 3.5 din Avizul BCE CON/2006/60 din 18 decembrie 2006 privind o propunere de directivă de modificare a anumitor directive comunitare în privința normelor de procedură și a criteriilor de evaluare prudencială a achizițiilor și a majorărilor participațiilor în sectorul financiar (JO C 27, 7.2.2007, p. 1).

⁽²⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 201.

⁽³⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

⁽⁴⁾ A se vedea articolele 150 și 151 din Directiva 2006/48/CE și modificările acestor dispoziții în directiva propusă.

⁽⁵⁾ Comitetul de supraveghere bancară de la Basel, „Convergența internațională a măsurării capitalului și a standardelor privind capitalul: Cadru revizuit”, Banca pentru Reglementări Internaționale (BRI), iunie 2004, disponibil pe site-ul BRI la adresa www.bis.org

⁽⁶⁾ A se vedea în acest sens noile considerente 1 și 7, articolul 42b, articolul 63a alineatul (6) și articolul 131a alineatul (2) paragraful al doilea.

⁽⁷⁾ A se vedea în acest sens „Joint Practical Guide of the European Parliament, the Council and the Commission for persons involved in the drafting of legislation within the Community institutions” („Ghid practic comun al Parlamentului European, al Consiliului și al Comisiei pentru persoanele implicate în redactarea legislației în cadrul instituțiilor comunitare”), în special recomandările 12 și 17, p. 38 și 54, disponibil pe site-ul Europa la adresa www.europa.eu

sub forma măsurilor de punere în aplicare la nivelul 2 care ar fi adoptate de Comisie, în temeiul puterilor sale în materie de comitologie și ar fi aplicate uniform în statele membre ⁽¹⁾.

4. BCE constată că un număr de modificări propuse de Comisie în cazul Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE au fost determinate de turbulențele financiare recente și că restructurarea acestor directive nu era de conceput în contextul actual. Cu toate acestea, în opinia BCE, o revizuire radicală a acestor directive în conformitate cu principiile descrise anterior ar contribui mult la îmbunătățirea transparenței și siguranței juridice a legislației bancare comunitare. Tulburările care afectează piața în prezent au pus în evidență, de asemenea, importanța instrumentelor juridice care pot fi modificate cu ușurință pentru a fi adaptate circumstanțelor în schimbare, adică măsuri de punere în aplicare de nivelul 2, rezervând actelor rigide de nivelul 1 numai principiile cadru, având în vedere că acestea tind să fie mai stabile. BCE invită legiuitorul UE, de asemenea în contextul constatărilor grupului de experți la nivel înalt, să ia în considerare recomandările anterioare.

Comitologie

5. Comisia a propus recent două proiecte de directive de punere în aplicare a normelor tehnice referitoare la administrarea riscului ⁽²⁾. BCE constată că unele dintre aceste norme tehnice au legătură cu securitizarea și metodologiile utilizate de instituțiile externe de evaluare a creditului. Cu toate că nu are nicio observație specială cu privire la aceste dispoziții specifice, BCE este de acord cu punctul de vedere al Comisiei cu privire la repartizarea măsurilor de nivelul 1 și de nivelul 2 ⁽³⁾, conform căruia: (i) ca regulă pentru coerența și transparența juridică, măsurile de nivelul 2 nu ar trebui să preceadă măsurile de nivelul 1 și, astfel, să lipsească discuția de conținut; și (ii) elaborarea măsurilor de nivelul 1 și de nivelul 2 ar trebui să se desfășoare în paralel, în măsura posibilului. Acest fapt ar facilita exercitarea de către BCE a rolului său consultativ în temeiul articolului 105 alineatul (4) din Tratat cu privire la actele comunitare propuse (inclusiv proiectul de măsuri de punere în aplicare de nivelul 2).

Observații specifice

Expuneri interbancare și punerea în aplicare a politicii monetare [noul articol 113 alineatele (3) și (4) propus din Directiva 2006/48/CE]

6. BCE salută obiectivul directivei propuse de a îmbunătăți gestionarea riscului și a lichidităților în instituțiile de credit, inclusiv cu privire la expunerile interbancare ⁽⁴⁾. În special, BCE împărtășește opinia Comisiei conform căreia expunerile interbancare reprezintă un risc însemnat, întrucât băncile, deși reglementate, pot da faliment, iar expunerile interbancare mari necesită o gestionare extrem de prudentă ⁽⁵⁾.
7. BCE observă că directiva propusă introduce o excepție în ceea ce privește „activele care constituie creanțe și alte expuneri față de instituții, cu condiția ca aceste expuneri [...] să aibă scadența în ziua lucrătoare următoare și să fie denominate într-o monedă a statului membru care utilizează această opțiune, cu condiția ca această monedă să nu fie euro” ⁽⁶⁾. BCE consideră că dispoziția sus-menționată riscă să compromită egalitatea condițiilor de concurență și că aceasta ar trebui să fie modificată astfel încât să prevadă egalitatea de tratament între statele membre.

⁽¹⁾ Comitetul Lamfalussy a subliniat în 2001 că aceste recomandări interpretative și standardele comune „referitoare la chestiuni care nu sunt reglementate de legislația UE – atunci când este cazul, ar putea fi adoptate în legislația comunitară prin procedura de nivelul 2” (a se vedea Raportul final al Comitetului înțelepților privind reglementarea piețelor europene ale valorilor mobiliare, 15.2.2001, p. 37, disponibil pe site-ul Europa la adresa www.europa.eu).

⁽²⁾ Proiectul de directivă a Comisiei de modificare a unor anexe la Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește normele tehnice referitoare la administrarea riscului și proiectul de directivă a Comisiei de modificare a unor anexe la Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește normele tehnice referitoare la administrarea riscului, disponibile pe site-ul Comisiei la adresa www.ec.europa.eu

⁽³⁾ Comunicarea Comisiei, „Reexaminarea procesului Lamfalussy - Consolidarea convergenței practicilor de supraveghere prudențială”, 20.11.2007, COM(2007) 727 final, disponibilă pe site-ul Comisiei la adresa www.ec.europa.eu

⁽⁴⁾ A se vedea punctele 6.2.3 și 6.4.5 din Expunerea de motive a directivei propuse, p. 8 și 10.

⁽⁵⁾ A se vedea punctul 6.2.3 din Expunerea de motive a directivei propuse, p. 8.

⁽⁶⁾ Articolul 113 alineatul (4) litera (f) propus.

8. În plus, BCE face apel la prudență atunci când se elaborează măsuri care vizează limitarea expunerilor interbancare deoarece măsurile propuse nu ar trebui să aducă atingere fluxului normal de lichidități pe piața interbancară. Din perspectiva punerii în aplicare a politicii monetare, nu ar fi de dorit să se restricționeze fluxul normal de lichidități în cadrul pieței interbancare, în special la scadențe foarte scurte *overnight* sau de până la o săptămână, nici în condiții normale și nici în situația tulburărilor care afectează piața financiară în prezent. Într-adevăr, în situații obișnuite, tranzacțiile între contrapartidele Eurosistemului contribuie într-o mare măsură la redistribuirea lichidităților pe termen scurt pe piață și, în consecință, nu ar trebui restricționate deoarece acest lucru s-ar dovedi a fi în detrimentul controlării normale a ratelor pe piața monetară pe termen scurt către nivelul minim al ratei dobânzii la operațiunile principale de refinanțare ale Eurosistemului.
9. Pentru a completa cele sus-menționate, BCE subliniază că împrumutul pe termen scurt nu implică un risc de aceeași intensitate ca împrumutul pe termen lung. Mai mult, calitatea creditului variază între contrapartide. În ceea ce privește limita propusă pentru expunerilor interbancare de 25 % din fondurile proprii ale instituției de credit sau suma de 150 milioane EUR ⁽¹⁾, indiferent de scadența acestora, analiza cantitativă internă efectuată de BCE sugerează că o parte a băncilor care nu este neglijabilă ar fi fost restricționată în activitățile de împrumut *overnight* ale acestora într-un număr substanțial de tranzacții dacă limita ar fi fost instituită înainte de începutul tulburărilor de pe piețele financiare, în august 2007. Acest fapt constituie o modificare substanțială și nedorită, prin raportare la cadrul juridic actual al UE, care permite statelor membre să excepteze total sau parțial „creanțele și alte expuneri față de instituții cu o scadență de cel mult un an” de la aplicarea normelor privind expunerile mari ⁽²⁾. Dintr-o perspectivă de punere în aplicare a politicii monetare, BCE consideră că limita propusă anterior ar restricționa fluxul normal de lichidități pe piața interbancară și ar putea dăuna funcționării normale a pieței monetare euro. În acest context, deși BCE subliniază că instituțiile de credit ar trebui să instituie măsuri de diminuare a riscului și instrumente de monitorizare în conformitate cu cerințele prevăzute în anexa V la Directiva 2006/48/CE pentru a face față riscurilor potențiale asociate expunerilor interbancare pe termen foarte scurt, aceasta ar aprecia introducerea unei exceptări pentru creanțele cu o scadență foarte scurtă, de exemplu o săptămână sau mai puțin, de la aplicarea regimului expunerilor mari. În plus, aceasta ar aprecia o amplă analiză UE a pieței monetare și – pe baza acestei analize – posibilitatea introducerii unor măsuri specifice, precum o exceptare a creanțelor cu o scadență de peste o săptămână.

Problema lichidității (noile anexe V și XI propuse și noul articolul 41 propus)

10. În opinia BCE, modificările Directivei 2006/48/CE privind riscul de lichiditate ⁽³⁾, care pun în aplicare lucrările Comitetului de supraveghere bancară de la Basel (CSBB) ⁽⁴⁾ și ale CEBS ⁽⁵⁾ reprezintă o etapă necesară și binevenită, având în vedere importanța gestionării riscului de lichiditate generat de tulburările care afectează piața în prezent. În acest sens, având în vedere, de asemenea, posibila activitate viitoare a Comisiei, este important să fie furnizate orientări suplimentare cu privire la aspectele fundamentale, precum definirea și reglementarea toleranței la risc ⁽⁶⁾ și nivelele adecvate ale rezervelor de lichidități ⁽⁷⁾. Având în vedere misiunea acestora legată de stabilitatea financiară, este necesar să se garanteze că băncile centrale au acces în mod corespunzător la informațiile referitoare la planurile de finanțare de urgență ale băncilor.

⁽¹⁾ A se vedea articolul 111 alineatul (1) al doilea paragraf propus.

⁽²⁾ Noul articol 113 alineatul (3) litera (i).

⁽³⁾ A se vedea noua anexă V.

⁽⁴⁾ A se vedea „Principles for Sound Liquidity Risk Management and Supervision” („Principiile gestionării și supravegherii eficiente a riscului de lichiditate”), Comitetul de supraveghere bancară de la Basel, septembrie 2008, disponibil pe site-ul BIR la adresa www.bis.org

⁽⁵⁾ A se vedea „First part of the CEBS technical advice on liquidity risk management – Survey of the current regulatory frameworks adopted by the EEA regulators” („Prima parte a avizului tehnic al CEBS cu privire la gestionarea riscului de lichiditate – Studiu al cadrului de reglementare actual adoptat de autoritățile responsabile cu reglementarea în cadrul SEE”), 15.8.2007 și „Second part of the CEBS's technical advice to the European Commission on liquidity risk management – Analysis of specific issues listed by the Commission and challenges not currently addressed in the EEA” („Partea a doua a avizului tehnic al CEBS adresat Comisiei Europene cu privire la gestionarea riscului de lichiditate – Analiza problemelor specifice enumerate de Comisie și provocările nesoluționate în prezent în cadrul SEE”), 18.9.2008, CEBS 2008 147, disponibile pe site-ul CEBS la adresa www.c-eb.org

⁽⁶⁾ A se vedea noul punct 14a din anexa V.

⁽⁷⁾ A se vedea noile puncte 14 și 18 din anexa V și noul punct 1 litera (e) din anexa XI.

11. BCE observă că, în avizul său tehnic recent adresat Comisiei cu privire la gestionarea riscului de lichiditate ⁽¹⁾, CEBS recomandă ca autoritățile responsabile cu supravegherea grupurilor transfrontaliere să-și coordoneze activitatea strâns, mai ales prin îmbunătățirea schimburilor de informații și, în special, în cadrul colegiilor de supraveghere, pentru a înțelege mai bine profilurile riscurilor de lichiditate ale grupurilor și pentru a evita dublarea inutilă a cerințelor. Atunci când este cazul, CEBS sugerează ca autoritățile responsabile cu supravegherea să ia în considerare delegarea către autoritățile naționale responsabile cu supravegherea a sarcinilor referitoare la supravegherea lichidității sucursalelor. Având în vedere activitatea de gestionare a riscului de lichiditate aflată în desfășurare și practicile privind delegarea supravegherii lichidității (*liquidity concessions*) ⁽²⁾, BCE observă că o consecință a uniunii economice și monetare este aceea că numai statul membru gazdă ar trebui să fie responsabil cu supravegherea lichidității sucursalelor instituțiilor de credit în interiorul zonei euro. În contextul unei viitoare revizuirii a Directivei 2006/48/CE, statele membre de origine și gazdă care au adoptat euro ar putea fi diferențiate de statele membre care nu au făcut acest lucru. Atunci când autoritățile competente din statele membre de origine și gazdă au o monedă diferită, sucursala ar putea fi supusă condițiilor de lichiditate din statul membru gazdă. Cu toate acestea, în interiorul zonei euro, această distincție și-a pierdut importanța pentru sucursale din moment ce acestea au același bilanț ca sediul central, în aceeași monedă și nu au nevoie de fonduri proprii sau capital specific. Mai mult, schemele de garantare a depozitelor introduse și recunoscute oficial într-un stat membru trebuie să acopere depozitele la sucursalele instituțiilor de credit din alte state membre.
12. BCE recomandă, de asemenea, modificarea articolului 41 din Directiva 2006/48/CE care se aplică în cazul răspunderii pentru măsurile care rezultă din punerea în aplicare a politicii monetare în vederea luării în considerare a existenței Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC).

Schimbul de informații și cooperarea între băncile centrale și autoritățile responsabile cu supravegherea [noile articole 42a alineatul (2), 49 și 130 alineatul (1) propuse din Directiva 2006/48/CE]

13. BCE susține clarificarea obligațiilor în materie de coordonare și de schimb de informații existente între autoritățile responsabile de asigurarea stabilității financiare într-o situație de urgență, inclusiv evoluții negative pe piețele financiare. Clarificarea obligațiilor existente este binevenită în ceea ce privește schimbul de informații cu privire la anumite grupuri bancare între autoritățile responsabile cu supravegherea și băncile centrale.
14. BCE constată că, întrucât Directiva 2006/48/CE prevede că autoritățile responsabile cu supravegherea nu ar trebui să fie împiedicate să transmită informații băncilor centrale, inclusiv BCE ⁽³⁾, în îndeplinirea sarcinilor lor de serviciu ⁽⁴⁾, directiva propusă prevede că, într-o situație de urgență precum cea menționată în Directiva 2006/48/CE ⁽⁵⁾, statele membre trebuie să permită autorităților responsabile cu supravegherea să comunice informații băncilor centrale din Comunitate. Atât în „perioadele normale”, cât și în situațiile de urgență, directiva propusă prevede că această comunicare a informațiilor se aplică atunci când informațiile sunt relevante pentru îndeplinirea sarcinilor băncilor centrale. BCE salută aceste modificări și, în special, introducerea în Directiva 2006/48/CE a unei trimiteri exprese la lista neexhaustivă a sarcinilor băncilor centrale, inclusiv informații privind coordonarea politicii monetare, supravegherea sistemelor de plată și de decontare a titlurilor de valoare și salvagardarea stabilității financiare, pentru care respectiva comunicare a informațiilor ar fi relevantă. De asemenea, BCE face următoarele două observații. În primul rând, deși lista sarcinilor menționată anterior sereferă

⁽¹⁾ „Second part of the CEBS's technical advice to the European Commission on liquidity risk management – Analysis of specific issues listed by the Commission and challenges not currently addressed in the EEA” („Partea a doua a avizului tehnic al CEBS adresat Comisiei Europene cu privire la gestionarea riscului de lichiditate – Analiza problemelor specifice enumerate de Comisie și provocările nesoluționate în prezent în cadrul SEE”), 18.9.2008, CEBS 2008 147, Recomandarea 29, p. 11 și 64–66, disponibilă pe site-ul CEBS la adresa www.c-ebs.org

⁽²⁾ A se vedea Expunerea sumară cu privire la activitatea delegată a CEBS, 3.9.2008, disponibilă pe site-ul CEBS la www.c-ebs.org

⁽³⁾ A se vedea articolul 4 alineatul (23) din Directiva 2006/48/CE.

⁽⁴⁾ A se vedea articolul 49 litera (a) din Directiva 2006/48/CE și noul articol 49 litera (a).

⁽⁵⁾ Noul articol 130 alineatul (1).

la „supravegherea sistemelor de plată și de decontare a titlurilor de valoare” ⁽¹⁾, este necesar să se adauge o trimitere la „sistemele de compensare” și să se utilizeze constant următoarea formulare: „sisteme de plată, de compensare și de decontare a titlurilor de valoare” în întreg cuprinsul Directivei 2006/48/CE. În al doilea rând, trimiterea la sarcinile „statutare” are drept consecință că aceste sarcini au fost conferite prin statut. Din moment ce, în anumite cazuri, funcții precum misiunea băncii centrale vizând stabilitatea financiară pot să nu fie definite într-un statut, cuvântul „statutar” ar trebui să fie eliminat.

15. BCE înțelege că modificările propuse nu urmăresc să transforme cadrul curent pentru schimbul de informații între autoritățile responsabile cu supravegherea și băncile centrale în situații normale, însă urmăresc să îmbunătățească schimbul de informații între aceste autorități atunci când se produce o situație de urgență. BCE consideră că este de dorit să se ajungă la o mai mare convergență a naturii acestor obligații pentru a evita o nedorită asimetrie între informațiile disponibile băncilor centrale în circumstanțe normale și în situații de urgență ⁽²⁾. Experiența băncilor centrale din cadrul Eurosistemului evidențiază că există sinergii semnificative în materie de informație între funcțiile băncii centrale și cele de supraveghere prudențială. Acest fapt confirmă necesitatea de a consolida interacțiunea dintre evaluările stabilității financiare a băncilor centrale și supravegherea prudențială a instituțiilor financiare individuale ⁽³⁾. În practică, astfel cum a fost arătat în avizele anterioare ⁽⁴⁾, supravegherea instituțiilor individuale ar trebui să beneficieze de pe urma rezultatului evaluărilor privind stabilitatea financiară a băncilor centrale care ar trebui să se bazeze pe datele furnizate de autoritățile responsabile cu supravegherea. Spre exemplu, autoritățile responsabile cu supravegherea ar trebui să comunice cu regularitate, în circumstanțe normale, cu alte autorități responsabile cu supravegherea și bănci centrale, atât în interiorul granițelor, cât și în afara acestora, pentru a facilita cooperarea eficientă în supravegherea și controlul gestionării riscului de lichiditate. Această comunicare ar trebui să aibă loc în mod regulat în perioadele normale, însă natura și frecvența schimbului de informații ar trebui să fie corespunzător adaptate în timpul perioadelor de criză ⁽⁵⁾.

Colegiile de supraveghere (noile articole 42a, 129 și 131a propuse)

16. BCE salută propunerea de consolidare a cadrului juridic al colegiilor de supraveghere ⁽⁶⁾. Aceasta reprezintă un pas în direcția realizării convergenței practicilor de supraveghere și ar asigura consecvența între statele membre. În special, BCE consideră că utilizarea colegiilor de supraveghere ar îmbunătăți cooperarea în cadrul supravegherii zilnice a băncilor transfrontaliere, evaluarea riscului asupra stabilității financiare și coordonarea gestionării situațiilor de criză.

Dimensiunea comunitară a mandatului autorităților naționale responsabile cu supravegherea

17. BCE sprijină în totalitate obiectivul reiterat în mai multe ocazii de Ecofin de a extinde dimensiunea comunitară a mandatului autorităților naționale responsabile cu supravegherea, astfel cum este reflectat

⁽¹⁾ A se vedea articolul 46 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004, p. 1).

⁽²⁾ A se compara primul alineat din articolul 49 al Directivei 2006/48/CE cu ultimul nou alineat propus al aceluiași articol din cadrul directivei propuse.

⁽³⁾ Raportul Forumului pentru stabilitate financiară cu privire la „*Enhancing Market and Institutional Resilience*” („Cresterea rezistenței pieței și a instituțiilor”), 7.4.2008, Recomandarea V.8, p. 42-43 care prevede că „*Supervisors and central banks should improve cooperation and the exchange of information including in the assessment of financial stability risks. The exchange of information should be rapid during periods of market strain*”. („Autoritățile responsabile cu supravegherea și băncile centrale ar trebui să îmbunătățească cooperarea și schimbul de informații, inclusiv în evaluarea riscurilor asupra stabilității financiare. Schimbul de informații ar trebui să fie rapid în timpul perioadelor de tensiuni ale pieței.”) Disponibil pe site-ul Forumului pentru stabilitate financiară la adresa www.fsforum.org

⁽⁴⁾ A se vedea, de exemplu, punctul 2.4.1 din Avizul BCE CON/2007/33 din 5 noiembrie 2007 la solicitarea Ministerului de Finanțe austriac cu privire la un proiect de lege de modificare a Legii bancare, a Legii privind casele de economii, a Legii privind autoritatea de supraveghere a pieței financiare și a Legii privind Oesterreichische Nationalbank și punctul 2.4.1 din Avizul BCE CON/2006/15 din 9 martie 2006 la solicitarea Ministerului de Finanțe polonez cu privire la un proiect de lege privind supravegherea instituțiilor financiare. Toate avizele BCE sunt disponibile pe site-ul BCE la adresa www.ecb.europa.eu

⁽⁵⁾ A se vedea principiul 17 la p. 14-36 din „*Principles for Sound Liquidity Risk Management and Supervision*” („Principiile gestionării și supravegherii eficiente a riscului de lichiditate”), disponibile pe site-ul BIR la adresa www.bis.org Celelalte aspecte referitoare la lichiditate sunt soluționate la punctele 11 și 12 din acest aviz.

⁽⁶⁾ A se vedea noul articol 131a.

în directiva propusă, având în vedere că problemele de stabilitate financiară ar trebui să fie evaluate la nivel transfrontalier ⁽¹⁾. În acest context, BCE salută dispozițiile referitoare la considerarea potențialului impact al unei decizii privind stabilitatea sistemelor financiare în toate celelalte state membre interesate. Din motive de consecvență, BCE sugerează ca întotdeauna să fie luat în considerare „impactul potențial” al unei decizii și nu „efectul” său ⁽²⁾. De asemenea, BCE consideră că pentru punerea în aplicare a dispozițiilor sus-menționate, mecanismele de consultare cu alte state membre interesate, similare celor prevăzute de alte directive din sectorul financiar, pot fi avute în vedere atunci când colegiile nu pot fi utilizate în acest scop ⁽³⁾.

Securitzare (noul articol 122a propus)

18. Obiectivele măsurilor propuse cu privire la cerințele de capital și gestionarea riscului pentru securitizare ⁽⁴⁾ includ în special: (i) obligația sponsorilor și/sau inițiatorilor să mențină un „interes economic material net” ⁽⁵⁾ în tranzacțiile de securitizare; (ii) cerințele impuse instituțiilor de credit de a înțelege mai bine riscurile asumate în calitate de investitori în securitizare; (iii) îmbunătățirea practicilor de divulgare a informațiilor de către instituțiile de credit în calitate de inițiatori sau sponsori; și (iv) consolidarea practicilor de supraveghere de către autoritățile competente în legătură cu securitizarea. BCE susține pe deplin introducerea acestor modificări propuse care urmăresc alinierea stimulentei între participanți pe piața securitizării ⁽⁶⁾. În același timp, BCE subliniază că necesitatea de a se prevala de o piață secundară a securitizării extinsă, lichidă și funcțională, în special cu privire la eligibilitatea titlurilor garantate cu active ca garanții pentru operațiunile de politică monetară.

În primul rând, dacă această directivă propusă rămâne un act de nivelul 1, în pofida recomandărilor oferite la punctele 2–4 din prezentul aviz, BCE subliniază necesitatea de a (i) clarifica domeniul de aplicare a dispozițiilor sus-menționate; (ii) defini „interesul economic material net”; și (iii) utiliza termeni într-o manieră consecventă pentru a spori convergența în punerea în aplicare a acestora și pentru a evita arbitrajul de reglementare. Ar trebui, de asemenea, luate în considerare cerințe de diligență pentru diferențierea între portofoliul de tranzacționare și în afara portofoliului de tranzacționare al instituțiilor de credit, în funcție de durata perioadei de investiții, pentru a evita repercusiunile potențial negative asupra activităților de creare de piață.

În al doilea rând, BCE observă că în timp ce menținerea unui interes economic material poate să constituie, în teorie, un instrument puternic pentru alinierea stimulentei, punerea sa în aplicare poate da naștere unor dificultăți ⁽⁷⁾. Prin urmare, BCE salută intenția Comisiei de a raporta Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea și eficiența dispozițiilor propuse în funcție de evoluția pieței, de asemenea, luând în considerare necesitatea de a restabili funcționarea piețelor de securitizare. În plus, BCE ia notă de considerentul propus de Consiliu cu privire la măsurile de remediere a eventualelor nealineri ale structurilor de securitizare și la necesitatea de a asigura consecvența și coerența în toate reglementările relevante din sectorul financiar ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ A se vedea concluziile Ecofin din 7 octombrie 2008, p. 17, disponibile pe site-ul Consiliului European la adresa www.consilium.europa.eu

⁽²⁾ A se compara considerentul 6 al directivei propuse cu noul articol 40 alineatul (3) și a treia teză din noul punct 1a din Anexa XI.

⁽³⁾ A se vedea, de exemplu, articolul 132 alineatul (3) din Directiva 2006/48/CE și articolul 12 alineatul (2) din Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar și de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE ale Consiliului și a Directivelor 98/78/CE și 2000/12/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 35, 11.2.2003, p. 1).

⁽⁴⁾ A se vedea noul articol 122a.

⁽⁵⁾ Astfel cum se menționează în noul articol 122a alineatul (1).

⁽⁶⁾ BCE luat la cunoștință că acest nou articol al directivei propuse a făcut obiectul altor modificări în cadrul grupului de lucru al Consiliului.

⁽⁷⁾ A se vedea analiza prezentată în raportul BCE cu privire la „The incentive structure of the «originate and distribute model»” („Structura stimulentei modelului de tip «originate and distribute»”), decembrie 2008, disponibilă pe site-ul BCE la adresa www.ecb.europa.eu

⁽⁸⁾ A se vedea considerentul 15 propus, ultima teză, din abordarea generală convenită de Consiliu la 19 noiembrie 2008 (disponibilă la adresa: <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/08/st16/st16216.en08.pdf>) care prevede, de asemenea, că, după analizarea corespunzătoare a impactului măsurilor propuse, Comisia intenționează să prezinte propunerile legislative adecvate.

În al treilea rând, BCE se pronunță în favoare unei revizuirii generale a terminologiei în materie de securitizare utilizată atât în Directiva 2006/48/CE, cât și în directiva propusă pentru o mai bună aliniere a acesteia cu terminologia juridică uzuală și pentru a asigura o creștere a siguranței juridice ⁽¹⁾.

În cele din urmă, trebuie să fie examinată interacțiunea cerinței de a menține un interes economic material net cu cerințele contabile ⁽²⁾. În acest context, BCE observă avantajele elaborării unei orientări de către Comitetul standardelor internaționale de contabilitate (IASB) cu privire la Standardele internaționale de raportare financiară (IFRS) 39 ⁽³⁾ și numărul 12 ⁽⁴⁾ al Comitetului permanent pentru interpretare (SIC) din cadrul IASB pentru a avea în vedere impactul potențial al dispozițiilor referitoare la securitizare din propunerea de directivă privind derecunoașterea și consolidarea normelor.

Observații suplimentare de natură juridică și tehnică

19. Atunci când se referă la BCE, SEBC și băncile centrale naționale ale SEBC, BCE recomandă utilizarea terminologiei în concordanță cu dispozițiile din Tratat și din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale (denumit în continuare „Statutul SEBC”) pentru a evita consolidarea ulterioară a conceptelor învechite și pentru a facilita lectura directivei.

20. Directiva 2006/48/CE se caracterizează printr-un număr de trimiteri încrucișate sau în cascadă care aduc atingere înțelegerii și clarității sale ⁽⁵⁾. Mai mult, un număr de trimiteri nu sunt formulate „în așa fel încât elementul central al normei la care se dorește să se facă trimitere să poată fi înțeles fără a se consulta norma respectivă” ⁽⁶⁾. Această practică nefericită este urmată în directiva propusă ⁽⁷⁾. BCE recomandă, de asemenea din motive de siguranță juridică și transparență, reformularea acestor dispoziții, astfel încât să fie posibil să fie citite și înțelese fără consultarea altor dispoziții ale Directivei 2006/48/CE.

21. Directiva 2006/48/CE se referă la „celelalte autorități publice responsabile cu supravegherea sistemelor de plată” ⁽⁸⁾. BCE a subliniat constant în mai multe rânduri că articolul 105 alineatul (2) din Tratat și articolul 3.1 din Statutul SEBC oferă baza legală pentru activitățile de supraveghere ale Eurosistemului și

⁽¹⁾ Pentru o privire de ansamblu asupra legilor naționale aplicabile securitizării în 15 state membre, a se vedea raportul Grupului european de juriști experți în piețele financiare (European Financial Markets Lawyers Group - EFMLG) privind obstacolele legale în calea securitizării transfrontaliere în UE, 7.5.2007, disponibil pe site-ul EFMLG la adresa www.efmlg.org

⁽²⁾ Raportul BCE cu privire la structurile bancare ale UE, p. 24.

⁽³⁾ „Financial Instruments: Recognition and Measurement” („Instrumente financiare: Recunoaștere și evaluare”), publicată în decembrie 2003.

⁽⁴⁾ „Consolidation – Special Purpose Entities” („Consolidare – Entități cu scop special”).

⁽⁵⁾ A se vedea „Ghid practic comun” și în special recomandarea 16, disponibil pe site-ul Europa, la adresa www.europa.eu

⁽⁶⁾ Recomandarea 16.7 din „Ghid practic comun”, disponibil pe site-ul Europa la adresa www.europa.eu

⁽⁷⁾ A se vedea, de exemplu, articolul 129 alineatul (2) prima teză din Directiva 2006/48/CE și noul articol 129 alineatul (1) litera (b).

⁽⁸⁾ A se vedea articolul 49 litera (b) din Directiva 2006/48/CE.

că, în plus, competența de supraveghere a Eurosistemului rezultă din articolul 22 din Statutul SEBC ⁽¹⁾. BCE consideră că articolul 105 alineatul (2) din Tratat și articolul 3 alineatul (1) din Statutul SEBC exclud interferența în cadrul competenței de supraveghere a Eurosistemului a oricărui organism comunitar sau național, altul decât o bancă centrală care acționează în cadrul SEBC/Eurosistemului ⁽²⁾. În acest context, în conformitate cu poziția adoptată în alte cazuri în legislația comunitară ⁽³⁾, BCE recomandă eliminarea trimiterii sus-menționate ⁽⁴⁾.

22. Activitățile de compensare, de decontare și de custodie generează un anumit tip de expunere care nu ar trebui să fie tratată în mod similar cu expunerile care provin din activități de creditare interbancare obișnuite. Principalele motive sunt că aceste expuneri au o scadență foarte scurtă, din moment ce, în mod normal, nu sunt mai lungi ca cele *overnight* și că acestea sunt în afara controlului instituțiilor în cauză, aceste expuneri decurgând, în principal, din activitatea clientului. Deși ar trebui instituite măsuri de diminuare și de monitorizare adecvate pentru a contracara potențialele riscuri legate de aceste activități, BCE sprijină exceptarea introdusă în acest scop în directiva propusă ⁽⁵⁾. Propunerile de redactare sunt prezentate în anexă pentru a clarifica mai mult această exceptare.

Propuneri de redactare

Anexa la prezentul aviz cuprinde propuneri de redactare pentru situațiile în care recomandările de mai sus ar duce la modificarea directivei propuse.

Adoptat la Frankfurt pe Main, 5 martie 2009.

Președintele BCE
Jean-Claude TRICHET

⁽¹⁾ A se vedea, de exemplu, punctul 7 din Avizul BCE CON/99/19 din 20 ianuarie 2000 la solicitarea Ministerului luxemburghez al Trezoreriei și Bugetului cu privire la un proiect de propunere legislativă de transpunere a Directivei 98/26/CE privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare prin Legea din 5 aprilie 1993, astfel cum a fost modificată, privind sectorul financiar și de completare a Legii din 23 decembrie 1998 privind crearea unei comisii însărcinate cu supravegherea prudențială a sectorului financiar și, mai recent, punctul 7.2 din Avizul BCE CON/2006/23 din 22 mai 2006 la solicitarea Bank Ċentrali ta' Malta/Central Bank of Malta privind un proiect de lege de modificare a Statutului Bank Ċentrali ta' Malta/Central Bank of Malta.

⁽²⁾ BCE a subliniat, de asemenea, în avizele recente cu privire la proiectele naționale de lege ale statelor membre din afara zonei euro că băncile centrale din Eurosistem efectuează supravegherea sistemelor de plăți în conformitate cu politica comună de supraveghere definită de Consiliul guvernatorilor, care se va aplica și altor bănci centrale după adoptarea monedei euro de către statul membru în cauză (a se vedea, de exemplu, punctele 13-16 din Avizul BCE CON/2005/24 din 15 iulie 2005 la solicitarea Ministerului de Finanțe al Republicii Cehe cu privire la un proiect de lege referitor la integrarea autorităților responsabile cu supravegherea pieței financiare și, mai recent, punctele 3.9 și 3.10 din Avizul BCE CON/2008/83 din 2 decembrie 2008 la solicitarea Ministerului de Finanțe ungar cu privire la un proiect de lege de modificare a Legii privind Banca Magyar Nemzeti. În plus, alte state membre din afara zonei euro și-au modificat legile lor în domeniu. În prezent, în Regatul Unit, Bank of England are sarcina de a supraveghea sistemele de plată pe o bază nestatutară. Partea a 5-a din Legea bancară aflată în acest moment în dezbateri la Parlamentul britanic (disponibilă pe site-ul Parlamentului Regatului Unit la adresa www.parliament.uk, p. 87) ar formaliza rolul Bank of England în supravegherea sistemelor de plată.

⁽³⁾ A se vedea punctul 14 din Avizul CON/2001/25 din 13 septembrie 2001 la solicitarea Consiliului Uniunii Europene cu privire la o propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a societăților de asigurări și a firmelor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar și de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE ale Consiliului și a Directivelor 98/78/CE și 2001/12/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO C 271, 26.9.2001, p. 10).

⁽⁴⁾ Inclusiv în considerentul 26 din Directiva 2006/48/CE.

⁽⁵⁾ Noul articol 106 alineatul (2) litera (c).

ANEXĂ

PROPUNERI DE REDACTARE

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
Modificarea 1	
Considerentul 6 din directiva propusă	
(6) Mandatele autorităților competente ar trebui să ia în considerare dimensiunea comunitară. Prin urmare, autoritățile competente ar trebui să țină seama de efectul deciziilor lor asupra stabilității sistemului financiar din toate celelalte state membre.	(6) Mandatele autorităților competente ar trebui să ia în considerare dimensiunea comunitară. Prin urmare, autoritățile competente ar trebui să țină seama de efectul impactul potențial al deciziilor lor asupra stabilității sistemului financiar din toate celelalte state membre.
<i>Justificare – A se vedea punctul 17 din aviz</i>	

Modificarea 2	
Modificare a Directivei 2006/48/CE, articolul 4 punctul (23)	
Articolul 4 23. „băncile centrale” includ Banca Centrală Europeană în lipsa unor alte mențiuni. [Nicio modificare în directiva propusă]	Articolul 4 23. „băncile centrale” includ băncile centrale naționale ale Sistemului European al Băncilor Centrale și Banca Centrală Europeană în lipsa unor alte mențiuni.
<i>Justificare – A se vedea punctul 19 din aviz</i>	

Modificarea 3	
Modificare a Directivei 2006/48/CE, articolul 41	
Articolul 41 În așteptarea unei coordonări ulterioare, statele membre gazdă răspund în continuare, în cooperare cu autoritățile competente din statul membru de origine, de supravegherea lichidității sucursalelor instituțiilor de credit. Fără a aduce atingere măsurilor necesare pentru consolidarea Sistemului Monetar European, statele membre gazdă păstrează întreaga responsabilitate pentru măsurile care rezultă din punerea în aplicare a politicilor lor monetare. [Nici o modificare în directiva propusă]	Articolul 41 În așteptarea unei coordonări ulterioare, statele membre gazdă răspund în continuare, în cooperare cu autoritățile competente din statul membru de origine, de supravegherea lichidității sucursalelor instituțiilor de credit. Fără a aduce atingere măsurilor necesare pentru consolidarea Sistemului Monetar European, Sistemul European al Băncilor Centrale și, după caz, statele membre gazdă păstrează întreaga responsabilitate pentru măsurile care rezultă din punerea în aplicare a politicilor lor monetare.
<i>Justificare – A se vedea punctele 11 și 12 din aviz</i>	

Modificarea 4	
Articolul 1 alineatul (4) din directiva propusă	
Modificare a Directivei 2006/48/CE, articolul 42a alineatul (2)	
Articolul 42a 2. Autoritățile competente ale statului membru de origine comunică autorităților competente ale unui stat membru gazdă în care are sediul o sucursală cu relevanță sistemică informațiile menționate la articolul 132 alineatul (1) literele (c) și (d) și îndeplinesc sarcinile menționate la articolul 129 alineatul (1) litera (c) în cooperare cu autoritățile competente ale statului membru gazdă.	Articolul 42a 2. Autoritățile competente ale statului membru de origine comunică autorităților competente ale unui stat membru gazdă în care are sediul o sucursală cu relevanță sistemică informațiile menționate la articolul 132 alineatul (1) literele (c) și (d) și îndeplinesc sarcinile menționate la articolul 129 alineatul (1) litera (c) în cooperare cu autoritățile competente ale statului membru gazdă.

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE (1)
<p>În cazul în care o autoritate competentă a unui stat membru de origine constată prezența unei situații de urgență în cadrul unei instituții de credit, astfel cum se menționează la articolul 130 alineatul (1), aceasta alertează în cel mai scurt timp autoritățile menționate la articolul 49 paragraful al patrulea și la articolul 50.</p>	<p>În cazul în care o autoritate competentă a unui stat membru de origine constată prezența unei situații de urgență în cadrul unei instituții de credit, astfel cum se menționează la articolul 130 alineatul (1), aceasta alertează în cel mai scurt timp băncile centrale ale Sistemului European al Băncilor Centrale și autoritățile menționate la articolul 49 paragraful al patrulea și la articolul 50.</p>
Justificare – A se vedea punctul 19 din aviz	
Modificarea 5	
Articolul 1 alineatul (6) din directiva propusă	
Modificare a Directivei 2006/48/CE, articolul 49	
<p><i>Articolul 49</i></p> <p>Dispozițiile prezentei secțiuni nu pot împiedica o autoritate competentă să transmită următoarelor entități informațiile de care acestea au nevoie în îndeplinirea sarcinilor lor de serviciu:</p> <p>(a) băncilor centrale și altor organisme cu o funcție similară în calitate de autorități monetare, în cazul în care aceste informații sunt relevante pentru exercitarea sarcinilor statutare care le revin, inclusiv informații privind coordonarea politicii monetare, supravegherea sistemelor de plată și de decontare a titlurilor de valoare și salvagardarea stabilității financiare; și</p> <p>(b) după caz, celorlalte autorități publice responsabile cu supravegherea sistemelor de plată.</p> <p>Dispozițiile prezentei secțiuni nu pot împiedica autoritățile sau organismele respective să comunice autorităților competente informațiile necesare în sensul articolului 45.</p> <p>...</p> <p>Într-o situație de urgență, astfel cum se menționează la articolul 130 alineatul (1), statele membre permit autorităților competente să comunice informații băncilor centrale din Comunitate, în cazul în care aceste informații sunt relevante pentru exercitarea sarcinilor statutare care le revin acestora, inclusiv informații privind coordonarea politicii monetare, supravegherea sistemelor de plată și de decontare a titlurilor de valoare și salvagardarea stabilității financiare.</p>	<p><i>Articolul 49</i></p> <p>Dispozițiile prezentei secțiuni nu pot împiedica o autoritate competentă să transmită următoarelor entități informațiile de care acestea au nevoie în îndeplinirea sarcinilor lor de serviciu:</p> <p>(a) (a) băncilor centrale și altor organisme cu o funcție similară în calitate de autorități monetare, în cazul în care aceste informații sunt relevante pentru exercitarea sarcinilor statutare care le revin, inclusiv informații privind coordonarea politicii monetare, supravegherea sistemelor de plată, de compensare și de decontare a titlurilor de valoare și salvagardarea stabilității financiare; și</p> <p>(a) (a) băncilor centrale și altor organisme cu o funcție similară în calitate de autorități monetare, în cazul în care aceste informații sunt relevante pentru exercitarea sarcinilor statutare care le revin, inclusiv informații privind coordonarea politicii monetare, supravegherea sistemelor de plată, de compensare și de decontare a titlurilor de valoare și salvagardarea stabilității financiare; și</p> <p>Dispozițiile prezentei secțiuni nu pot împiedica autoritățile sau organismele respective să comunice autorităților competente informațiile necesare în sensul articolului 45.</p> <p>...</p> <p>Într-o situație de urgență, astfel cum se menționează la articolul 130 alineatul (1), statele membre permit autorităților competente să comunice informații băncilor centrale din Comunitate, în cazul în care aceste informații sunt relevante pentru exercitarea sarcinilor statutare care le revin acestora, inclusiv informații privind coordonarea politicii monetare, supravegherea sistemelor de plată și de decontare a titlurilor de valoare și salvagardarea stabilității financiare.</p>
Justificare – A se vedea punctele 14, 19 și 21 din aviz	
Modificarea 6	
Articolul 1 alineatul (16) litera (a) din directiva propusă	
Modificare a Directivei 2006/48/CE, articolul 106 alineatul (2) litera (c)	
<p><i>Articolul 106</i></p> <p>2. Expunerile nu cuprind niciuna din următoarele:</p> <p>...</p> <p>(c) în cazul furnizării de servicii de transferuri monetare sau de compensare și decontare a valorilor mobiliare către clienți, primirea întârziată a finanțării și alte expuneri care decurg din activitatea clienților, care nu durează mai mult decât până în următoarea zi lucrătoare.</p>	<p><i>Articolul 106</i></p> <p>2. Expunerile nu cuprind niciuna din următoarele:</p> <p>...</p> <p>(c) în cazul furnizării de servicii de transferuri monetare sau de compensare, și decontare și custodie a valorilor mobiliare a instrumentelor financiare către clienți, primirea întârziată a finanțării și alte expuneri care decurg din activitatea clienților, care nu durează mai mult decât până în următoarea zi lucrătoare.</p>

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
--------------------------	--

Justificare – A se vedea punctul 22 din aviz

Modificarea 7

Articolul 1 alineatul (21) litera (d) din directiva propusă

Modificare a Directivei 2006/48/CE, articolul 113 alineatul (4)

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
<p>Articolul 113</p> <p>4. Statele membre pot excepta în totalitate sau parțial de la aplicarea articolului 111 alineatul (1) următoarele expuneri:</p> <p>...</p> <p>(f) active care constituie creanțe și alte expuneri față de instituții, cu condiția ca aceste expuneri să nu constituie fonduri proprii ale instituțiilor, să aibă scadența în ziua lucrătoare următoare și să fie denumite într-o monedă a statului membru care utilizează această opțiune, cu condiția ca această monedă să nu fie euro.</p>	<p>Articolul 113</p> <p>4. Statele membre pot excepta în totalitate sau parțial de la aplicarea articolului 111 alineatul (1) următoarele expuneri:</p> <p>...</p> <p>(f) active care constituie creanțe și alte expuneri față de instituții, cu condiția ca aceste expuneri să nu constituie fonduri proprii ale instituțiilor și să aibă scadența în ziua lucrătoare următoare și să fie denumite într-o monedă a statului membru care utilizează această opțiune, cu condiția ca această monedă să nu fie euro. și șapte zile lucrătoare și să fie denumite într-o monedă a statului membru care utilizează această opțiune, cu condiția ca această monedă să nu fie euro.</p>

Justificare – A se vedea punctele 6 -9 din aviz

Modificarea 8

Articolul 1 alineatul (29) din directiva propusă

Modificare a Directivei 2006/48/CE, articolul 130 alineatul (1)

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
<p>Articolul 130</p> <p>(1) În cazul în care survine o situație de urgență, inclusiv evoluții negative pe piețele financiare, care ar putea pune în pericol stabilitatea sistemului financiar din oricare din statele membre în care au fost autorizate entități ale unui grup sau în care s-au înființat sucursale cu relevanță sistemică în conformitate cu articolul 42a, autoritatea responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată avertizează cât mai curând posibil, sub rezerva capitolului 1 secțiunea 2, autoritățile menționate la articolul 49 al patrulea paragraf și la articolul 50 și comunică toate informațiile esențiale pentru desfășurarea sarcinilor acestora. Aceste obligații se aplică în cazul tuturor autorităților competente prevăzute la articolele 125 și 126, precum și în cazul autorității competente identificate în conformitate cu articolul 129 alineatul (1).</p> <p>În cazul în care autoritatea menționată la articolul 49 al patrulea paragraf constată prezența unei situații descrise la primul paragraf al prezentului alineat, aceasta avertizează cât mai curând posibil autoritățile competente menționate la articolele 125 și 126.</p>	<p>Articolul 130</p> <p>(1) În cazul în care survine o situație de urgență, inclusiv evoluții negative pe piețele financiare, care ar putea pune în pericol stabilitatea sistemului financiar din oricare din statele membre în care au fost autorizate entități ale unui grup sau în care s-au înființat sucursale cu relevanță sistemică în conformitate cu articolul 42a, autoritatea responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată avertizează cât mai curând posibil, sub rezerva capitolului 1 secțiunea 2, băncile centrale ale Sistemului European al Băncilor Centrale și autoritățile menționate la articolul 49 al patrulea și articolul 50 și comunică toate informațiile esențiale pentru desfășurarea sarcinilor acestora. Aceste obligații se aplică în cazul tuturor autorităților competente prevăzute la articolele 125 și 126, precum și în cazul autorității competente identificate în conformitate cu articolul 129 alineatul (1).</p> <p>În cazul în care o bancă centrală a Sistemului European al Băncilor Centrale autoritatea menționată la articolul 49 al patrulea paragraf constată prezența unei situații descrise la primul paragraf al prezentului alineat, aceasta avertizează cât mai curând posibil autoritățile competente menționate la articolele 125 și 126.</p>

Textul propus de Comisie	Modificările propuse de BCE ⁽¹⁾
Atunci când acest lucru este posibil, autoritatea competentă și autoritatea menționată la articolul 49 al patrulea paragraf utilizează căile de comunicare definite existente.	Atunci când acest lucru este posibil, autoritatea autoritățile competente și băncile centrale ale Sistemului European al Băncilor Centrale autoritatea menționată la articolul 49 al patrulea paragraf utilizează căile de comunicare definite existente.
<i>Justificare – A se vedea punctul 19 din aviz</i>	
<p>(¹) Pasajele tăiate în cuprinsul textului arată că BCE propune eliminarea textului. Scrisul cu caractere aldine în cuprinsul textului arată că BCE propune inserarea unui text nou.</p>	